

Jaargang: 62 nummer: 3

maart 2020

Laat maar zien.

Een nieuwe maand met een terugkerende slogan: Laat maar zien. Maar voor deze geslaagde avond begint hebben we een bijzondere gast, die mogelijk lid wil worden van Toverlint.

Woonplaats: Den Haag. En dat is toch wel bijzonder. Henk Siemons heeft namelijk een nieuwe Casablanca gekocht met een oude versie software. Aangezien hij geen lid is van welke club dan ook heeft hij moeten zoeken om zijn software op te waarderen. Kortom, via via kwam kreeg hij te horen dat er in Gouda een filmclub was die hem wel zou kunnen helpen. In ieder geval was hij aangenaam verrast dat Niek hem wil helpen met het oplossen van zijn probleem. Aangezien hij op dinsdagavond andere bezigheden heeft kan hij tot eind mei niet aanwezig zijn op de club maar wie weet na de vakanties wil hij misschien lid worden. Zo zien we maar weer wat een club zijn we. Aan het eind van de avond werd hem gevraagd hoe hij de avond heeft gevonden. Zijn reactie geweldig!!

En dat was deze avond ook. Ondanks dat er 6 mensen naar een filmclub waren getogen in Dordrecht waren er duidelijk minder mensen aanwezig.

Niek had een film meegenomen, "Een ketting voor Vera". Na het overlijden van ouders aan beide zijden van mensen bleven er 8 gouden ringen over. Om een mooi aandenken over te houden is besloten om deze ringen om te laten smelten en er een gouden ketting van te maken. Het omvormen tot een ketting heeft Niek gefilmd. En zoals je kan verwachten van Niek werd het weer een prachtig document. Nee geen documentaire. De moeilijkheidsgraad was hoog omdat de ruimte krap was en niet gevraagd kon worden of ze de handeling opnieuw kon doen.

Vervolgens liet Peter de making of zien van de film "Vergeten kinderen". Indrukwekkend gefilmd. Niets dan lof voor Peter die er honderden uren in heeft zitten.

De laatste film die getoond werd is van Gerrie, zij volgde een kind met het rett syndroom. De titel van de film is: "Stem geven aan Jileyna". Samen met Drees heeft zij de film gemonteerd. Graag wil ze respons hebben om de film te vervolmaken. Op voorhand moet gezegd worden dat het een indrukwekkende film is geworden. Een moeder vertelt haar verhaal over haar dochter met het rett syndroom, afgewisseld met inserts van Jileyna. Zeker voor de beroepsgroep van het rett syndroom een belangrijke film. Zoals gewoonlijk werden er goede opmerkingen gemaakt waar Gerrie wat mee kon.

Hoewel er slechts drie films zijn vertoond bleek het al 22.00 uur te zijn. Zo zien we maar weer dat een laat maar zien avond zeer zinvol is.

Rob de Weger.

Het echte verhaal: 'De terugkeer van de 'BONA SPES'

Het schip van **Bart Lahr**, de 'BONA SPES' kennen we van de opnamen van: 'Vergeten kinderen'. Dat dit schip ook een eigen historie had ontdekte Bart vorig jaar. In dezelfde tijd dat wij een beroep op hem deden voor onze film ontdekte hij dat het schip in werkelijkheid ook ondervoede kinderen gevaren had. Dat gebeurde vanuit Den Haag naar Groningen en Friesland.

De 'BONA SPES' vertrok met nog een ander schip, de 'ZWERVER', op 7 maart 1945 met ruim 180 kinderen aan boord. Bart nam zich voor om 75 jaar na dato opnieuw aan te leggen bij de Geestbrug en mensen die destijds als kind zo'n reis hadden meegemaakt uit te nodigen. De Haagse Courant schonk er aandacht aan en zo kon het dat onder het publiek wel 8 tot 9 personen waren die hun herinneringen met elkaar deelden aan boord van de 'GOEDE HOOP'. De oudste was een dame van bijna 90 jaar. Zij was ook één van de weinigen die, op hoge hakken, het trappetje afdaalde, het ruim in! Ook de dochter van de schipper van destijds was van de partij. Veel verhalen werden uitgewisseld, niet alleen over de reis maar vooral over het verblijf in het verre Noorden. De meesten hadden het onvergetelijk gehad al waren er maar weinig contacten overgebleven.

Drie 'ondervoede kinderen' van 75 jaar geleden uit: 'De terugkeer van de BONA SPES'

Tijdens de opnamen in december vroeg Bart Lahr of er interesse bestond om zijn terugkeer naar Den Haag in beeld te brengen. Freijja en ik meldden ons aan. En daar stonden we dus om 9.30 uur aan de waterkant, samen met een cameraman van het AD. Even over 10 kwam van de ene kant de 'BONA SPES' en van de andere kant een wethouder van Rijswijk met gebak en bloemen. Het werd een feestelijke dag.

"Al was er maar één gekomen, dan had ik het al prachtig gevonden maar dit was fantastisch". Bart en zijn vrouw Kitty waren helemaal gelukkig. En wij ook: om 14.00 uur vertrokken we met bijna 2 uur beeldmateriaal. Dat moet wat moois opleveren!

Niek

Mijn “Hulphond”

8 maart was voorlopig de laatste clubavond voor het zomerreces waar we nog fysiek aanwezig mochten zijn in onze studio. Het was de avond van geluid onder de film van Peter over zijn “zoektocht” naar Vincent.

Ook ik heb een poging gedaan daar iets van te maken. Teksten geschreven, passende muziek gezocht en dat onder de beelden geplaatst.

En ja, je zoekt dan naar een persoon met een goede commentaarstem. Nu zijn er wel enkele te vinden in de club die hun (geluid)sporen verdient hebben. Als “gehoor gehandicapte” heb ik Niek gevraagd me daarbij behulpzaam te zijn. Niek was zo vriendelijk als mijn “Hulphond” (zijn eigen woorden) op te treden. Hij heeft mijn teksten ingesproken en geholpen met de juiste balans van de geluidsmix. Toen mijn versie werd gestart en men de stem van Niek hoorde ontstond enige verwarring omdat we net kennis hadden genomen van de inzending van Niek. De indruk ontstond dat dezelfde video werd gestart en dus de projectie gestopt. Volgende film a.u.b....

Ik wil met dit berichtje kort toelichten wat we samen in elkaar hadden gezet.

Tekst onder het eerste deel:

Na twee jaar in Parijs te hebben gewoond verhuist Vincent van Gogh in 1888 naar Arles.

We gaan op zoek naar de locaties die Vincent inspireerde tot zijn kleurrijke figuratieve kunst.

Als Vincent nu had geleefd hadden we niet kunnen genieten van zijn vele schilderijen die hij 140 jaar geleden heeft gemaakt.

De opdracht om deze video-verkenning van geluid en muziek te voorzien brengt ons op de vraag wat Vincent zelf had met muziek.

Hij schreef aan zijn broer Theo:

“De schilderkunst zoals ze nu is, belooft subtieler te worden – meer muziek en minder beeldhouwkunst – enfin, ze belooft *kleur*.”

Zijn serie *Zonnebloemen* noemde hij een “symfonie in blauw en geel”. *Irissen in een vaas* was “harmonisch en zacht”. Keer op keer drukte Vincent van Gogh zich in muzikale termen uit over zijn werk, dat hij omschreef als “l’orchestration des couleurs”.

Tekst onder het tweede deel:

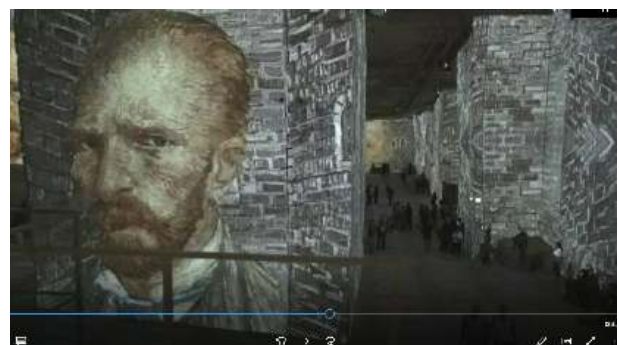
Commercieel uitbuiten van het werk van Vincent leidt tot de bekende taferelen, vergelijkbaar met een bezoek aan de “Grotten van Han” in België of “Maastricht Undergroud”.

Eerst je auto ergens kwijt zien te raken en dan een kwartier lopen om vervolgens aan te sluiten in de rij. En ja, het is de moeite waard.....

Ik heb geprobeerd een versie te maken die - naar mijn inzicht – recht doet aan **de emotie** in de film door een collage uit de song van Don McLean onder de beelden in de grot te zetten (gevonden op YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=oxHnRfhDmrk>)

Starry starry night
Paint your palette blue and gray
Look out on a summer's day
With eyes that know the darkness in my soul
Shadows on the hills
Sketch the trees and the daffodils
Catch the breeze and the winter chills
In colors on the snowy linen land

Now I understand
What you tried to say to me
And how you suffered for your sanity
And how you tried to set them free
They would not listen, they did not know how
Perhaps they'll listen now

Starry starry night
Flaming flowers that brightly blaze
Swirling clouds in violet haze
Reflect in Vincent's eyes of china blue
Colors changing hue
Morning fields of amber grain
Weathered faces lined in pain
Are soothed beneath the artist's loving hand

Now I think I now
They would not listen, they're not listening still
Perhaps they never will

Zoektocht naar Vincent

camera en montage: Peter
soundtrack: Piet
voice-over: Niek
met dank aan:
programmacommissie Toverlint

Zo mogelijk in het najaar zal ik mijn montage op een "Laat maar zien" avond draaien.

Piet de Haan

Het Coronavirus.

Dit virus heeft heel de wereld in de greep, dus ook Nederland, ook Gouda en helaas ook Toverlint. En dat heeft verregaande consequenties. Aangezien veel Toverlinters binnen de kwetsbare groep zit hebben we voorlopig tot 1 juni geen clubavonden. Hoe spijtig ook, het valt in het niet bij de ellende in de hele wereld. Dus laten we niet zeuren. Het bestuur en de redactie van Toverslag, hoopt dat alle Toverlinters en hun dierbaren gevrijwaard blijven van het Coronavirus. Wanneer we elkaar weer lieflijk kunnen zien is nog even afwachten. Maar we houden het positief en wie weet wat we in deze periode van afzondering nog filmisch gaan beleven.

Rob de Weger.

Ingekomen bericht van Niek over het coronavirus.

Corona: het 'special effect' niet alleen op USA maar ook op TOVERLINT

LET'S GET VIRTUAL

Beste Toverlinters,

Missen jullie die dinsdag avond ook zo? Je vaste steunpunt in het wekelijks bestaan?

Je praatje en glaasje. Maar vooral die films. Dat C-woord kan je niet meer horen.

Kijk dat praatje en glaasje, dat zoek je maar thuis uit. Een film is andere koek, tenslotte ben je lid van een filmclub!!

Het idee is om elke dinsdag een klein film programmaatje naar je toe te sturen. Gewoon virtueel. Je ontvangt een link, die geactiveerd en geopend een hele film van Toverlint oplevert. Kan je gewoon dinsdag avond toch tenminste één toverlint productie zien. Wat een cluppie he! Gewoon thuis, zijn we dat gezeur over dat parkeren ook af.

Het werkt als volgt:

- De Programma Commissie maakt ruim vooraf een keuze uit de films, die we in het archief hebben. Maar natuurlijk kunnen leden ook films aandragen bij de PC. Een laat maar zien avond wordt dan heel bijzonder. Harry doet vrijdags zijn bekende mail ronde en naast de bekende dienst mededelingen pept hij ons op voor?
- Films uit het archief, maar ook Arie zal zorgen voor spicy regio producties.
- Maandags verzenden Ben en Arie de gemaakte filmkeuze per we transfer of per iets anders de link naar je toe.
- Dinsdag activeer je de link en zet je de film klaar voor de avond. 's-Avonds zo tegen achten nog snel nog even koffie gezet en dan bereiken we gezamenlijk het hoogte punt van de week, één of meerdere Toverlint films.
- Maar ook de redactie van Toverslag zit niet stil. Commentaren, ingezonden stukken het kan niet op wat je enkele weken weer later terug over die avond in ons clubblad kunt lezen.

En zo kunnen we door deze tijden heen komen. Het is misschien wat oubollig, maar het verbindt wel!

Ben Roete.

Arie en Toverslag 30 maart 2020

Het maken van de Toverslag-verslagen gebeurt om de beurt door een aantal leden. Evert had de april-editie maar heeft hem geruild met mij i.v.m. zijn vakanties.

Hij heeft het prima gedaan, en vanwege de 5 dinsdagen in de maand maart had hij er een extra, maar goed, mijn beurt is nu gekomen.

Waar schrijf je dan over in een historische maand waarin geen enkele clubavond zal plaats vinden. Corona gooit roet in ons eten, haalt zout uit de pap en je wilt het niet hebben.

Dinsdag avond thuis dus. Ik zei tegen Cora, vanavond blijf ik thuis “speciaal voor jou”, maar daar trapte ze niet in. Dinsdagavond had in eens zijn glans niet meer. De avond in de week waarop je heerlijk je hart kan ophalen aan alles wat met film te maken heeft. Dinsdagavond die een gewone avond weer is. Niet dat ik me niet vermaak...niet dat ik me verveel... maar het gevoel daar gaat het om. De ontmoeting met jullie en alles wat er bij hoort. Ik kijk naar films, geef mezelf en Cora een rondje hierna en om de sfeer te behouden drink ik het staande, soms er wat bij en ik heb zelfs pinda's gekocht omdat ook dat bij een dinsdagavond hoort.

Maar ik was wel op tijd thuis.

Intussen zijn we druk bezig achter de schermen met de montage en verantwoording van de film Vergeten Kinderen. Omdat de film onder productie staat van de schrijfster Jessica Verhagen en zij externe hulp van Wim Minnaard krijgt, wordt het nu iets wat je gewoonlijk niet tegen komt, de inhoud aanpassen aan specifieke wensen van hen. Soms is dat leuk en soms zou ik het filmisch niet zo hebben gedaan. Toch past het allemaal uitstekend.

De première van 5 mei gaat niet door. Geen Evertshuis dus en wat wel en wanneer, daarover is men aan het onderhandelen. De eerste clubavond de beste zullen we hem vertonen.

Intussen zijn Ron (die alweer aardig aan het opknappen is) en ik plannen aan het maken voor een tweede versie, een versie die het circuit van de festivals zal moeten kunnen doorlopen. We houden jullie op de hoogte.

En verder dan? Ik loop maar te verzinnen wat ik voor Toverlint wel zou kunnen doen. Voorlopig houd ik het bij mijn stukje Toverslag. Maar nieuwe plannen worden al gesmeed.

Ik verveel me niet echt thuis maar ik zou wel eens willen weten waarom er in een zak rijst van 1 KG van Albert Hein 2.927 rijstkorrels zitten en die van de Jumbo 3.144?

Hetzelfde geldt ook voor de hagelslag van beide supermarkten...in 1 pak 1321 korreltjes en in het andere pak maar 1293. Belachelijk!

Ik ben nu bezig met 1 KG zout!

Verder hoop ik dat de kappers weer open mogen. Ondanks mijn bescheiden haardracht moet je er toch af en toe eens langs gaan, zeker als ik er niet uit wil gaan zien als de bekende wereldburger hiernaast.

Een vriend vertelde me dat zijn vrouw een shawl aan het breien was. Nu hij veel thuis is en hij af en toe de tuin ingst. Het blijkt een “strop” te zijn.

De krant is snel uit. Hij lijkt wel een themakrant iedere dag, iedere dag hetzelfde onderwerp. De rest van de wereld bestaat niet meer. Corona!! Mijn agenda, die is nog nooit zo leeg geweest.

Inmiddels heeft Ben Roete een mooi idee geopperd, een virtuele dinsdagavond. Grappig, ik had er al wat voor klaar liggen. Overige ideeën worden door de PC uitgewerkt en dinsdag de 31^e maart moet het van start gaan.

Is getekend: Arie Heerkens.

